

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในโครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการ
ปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน วิธีการสอน
การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการนิเทศ
การสอน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ขนาดเล็กจำนวน 192 โรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนในโครงการทั้งสิ้น
240 โรงเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ใช้ครูภาษาไทยในโรงเรียน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดรวม 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด สำหรับครูภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
โครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ
(Check list)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เป็นแบบมาตราส่วนประเมิน
ค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 4 ระดับ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป เป็นแบบปลายเปิด
(Open-ended question)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้กับครูภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 15 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งข้อมูลทางไปรษณีย์ และบางส่วนเก็บรวบรวมด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งได้รับคืน 185 ใบ คิดเป็นร้อยละ 96.35

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีทางสถิติดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่ามัธยฐานเลขคณิตรวม (Pooled mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (Pooled standard deviation)

แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย ส่วนตอนที่ 3 นำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สัถยานภาพของครูภาษาไทย

ครูภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก โดยส่วนใหญ่เป็นหญิงมีอายุระหว่าง 26-30 ปี วุฒิต่างการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 6-10 ปี ระดับชั้นที่ทำการสอนคือมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีคาบการสอน 16-20 คาบ/สัปดาห์ เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก งานพิเศษอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนคือที่ปรึกษาชุมชนภาษาไทย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทย

ก. ด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

1. การคัดค้านการนำหลักสูตรไปใช้ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทยเห็นว่า ด้านการนำหลักสูตรไปใช้มีการคัดค้านมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่า ด้านการนำหลักสูตรไปใช้มีการคัดค้านในข้อ สัมภาษณ์ให้ครูภาษาไทยเข้ารับการอบรมและดูงานหรือการประชุมสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียน สัมภาษณ์ให้มีการคัดสรรบริเวณโรงเรียนหรือสภาพภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนวิชาภาษาไทย ส่วนการคัดค้านการนำหลักสูตรไปใช้มากในข้อคัดค้านเข้าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาด้านความรู้ ความสามารถของครูและเฉลี่ยชั่วโมงสอนอย่างเหมาะสม คัดหาหลักสูตรคู่มือหลักสูตร และโครงการสอนไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าทุกรายวิชาก่อนเปิดภาคเรียน

2. การดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและในรายละเอียด ครูภาษาไทยมีการดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมากทุกข้อคือ เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เหมาะสมกับอาชีพและกาลเทศะ เพื่อให้สามารถนำภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดวิจรฉันทนาการไตร่ตรองหาเหตุผลจากประสบการณ์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้มีความสามารถในการเลือกสรรงานวรรณกรรมและพิจารณาข้อดีข้อเสียของงานเหล่านั้นได้ เพื่อให้สามารถเห็นคุณค่าของวรรณคดีในฐานะมรดกของชาติ

3. การคัดค้านหนังสือเรียนของโรงเรียนเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทยเห็นว่ามีการคัดค้านหนังสือเรียนของโรงเรียนน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่าโรงเรียนมีการจัดบริการในด้านหนังสือเรียนน้อยในข้อ มีการใช้หนังสือวิชาเลือกของผู้แต่งและสำนักพิมพ์อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กรมวิชาการกำหนดให้ใช้ มีการให้นักเรียนใช้หนังสือที่นอกเหนือจากที่กรมวิชาการกำหนด เช่น แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ที่มีสำนักพิมพ์จัดทำเพื่อจำหน่าย หรือที่โรงเรียนจัดทำเอง ส่วนการคัดค้านหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือนอกเวลาให้นักเรียนได้ใช้หรือเลือกใช้มีการคัดค้านมาก

ข. ด้านวิธีสอน

1. การจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและเป็นในรายละเอียดครูภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดการเรียนการสอนมากทุกข้อคือ ได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง มีการสอนซ่อมเพื่อแก้ไขเด็กที่มีปัญหา เช่น เรียนซ้ำ สติปัญญาต่ำ ไม่ตั้งใจเรียน สามารถสอนโดยนำเอาเนื้อหาในวรรณคดีและหลักภาษามาสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถสอนวิชาภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ มีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนร่วมกับนักเรียน ได้ประเมินผลและปรับปรุงความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนที่จะทำการสอนทุกครั้ง มีการสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความสนใจเรื่องใดเป็นกรณีพิเศษ เช่น การแต่งคำประพันธ์ การพูด

2. การจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม มีการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่ากิจกรรมการสอนภาษาไทยมีการจัดน้อยในข้อ กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เช่น สดุดีหนังสือ ประกวดการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง อ่านในใจ กิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดี เช่น การเล่นละคร ศึกษางานของกวีต่าง ๆ การไปทัศนศึกษา ส่วนกิจกรรมด้านการสอนภาษาไทยมีมากในข้อ กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน เช่น เขียนข่าว เขียนร้อยกรอง บทความ เรียงความ จดหมาย กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด เช่น พูดปาฐกถา โต้วาที

3. การนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม มีการนำวิธีสอนภาษาไทยไปใช้ในการสอนน้อย และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่าวิธีสอนที่นำไปใช้มีมากในข้อ วิธีการบรรยายหรือการบรรยายโดยการใช้อุปกรณ์ วิธีการอภิปรายโดยครูและนักเรียนจัดร่วมกัน วิธีการแก้ปัญหาโดยกำหนดปัญหาให้นักเรียนได้ฝึก วิธีแบ่งกลุ่มศึกษาหรือค้นคว้ารายบุคคล วิธีการลำธิตโดยการลำธิตการสอน วิธีการแสดงบทบาทสมมติ การให้การฝึกปฏิบัติ เช่น การโต้วาที การเขียน ส่วนวิธีสอนที่นำไปใช้มีน้อยในข้อ การใช้สถานการณ์จำลอง การสอนเป็นคณะ การสอนเป็นรายบุคคล การสอนโดยศูนย์การเรียน การใช้นาฏการและเพลงประกอบการสอน และการศึกษาดูงานนอกสถานที่หรือของจริง

ค. ด้านการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. การจัดหาสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทยเห็นว่ามี การจัดหาสื่อการเรียนการสอนน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่า มีการจัดหาสื่อการเรียน

การล่อนมากในข้อ ผลิตภัณฑ์มาใช้เอง มอบหมายให้นักเรียนผลิตและน้อยที่สุดคือ ผลิตใช้ร่วมกันในกลุ่มโรงเรียน นอกนั้นมีการจัดหาสื่อการเรียนน้อยในข้อ จัดซื้อมาใช้เอง ขอปีมาจากสถานศึกษาอื่น ๆ ขอปีมาจากหมวดวิชาอื่นในโรงเรียน จัดซื้อด้วยเงินบำรุงการศึกษา ขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่โสตของโรงเรียนในการช่วยผลิต หรือให้ความสะดวก

2. การนำสื่อไปใช้ประกอบการล่อน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครุภาษาไทยเห็นว่า มีการนำสื่อการล่อนไปใช้ประกอบการล่อนน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่ามีการนำสื่อการล่อนไปใช้ประกอบการล่อนน้อยที่สุดในข้อ แผ่นโปร่งใสและเครื่องฉาย รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด เทปบันทึกภาพ ภาพยนตร์ ส่วนสื่อการล่อนที่นำไปใช้ประกอบการล่อนมากคือ วิทยุและเครื่องบันทึกเสียง แบบเรียน คู่มือและแบบฝึก หนังสือพิมพ์และวารสาร หนังสืออ่านประกอบ แผนภูมิหรือแผนภาพ บัตรคำหรือแถบประโยค ข้อลัทธิหรือกระดานดำ และป้ายนิเทศ แผนภาพ บัตรคำหรือแถบประโยค ข้อลัทธิหรือกระดานดำ และป้ายนิเทศ

3. การจัดในการใช้สื่อการล่อน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครุภาษาไทยเห็นว่า มีการจัดในการใช้สื่อการล่อนน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่ามีการจัดในการใช้สื่อการล่อนน้อยในข้อ สื่อที่ใช้ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน ใช้สื่อได้ตรงกับกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้สื่อได้ตรงกับเนื้อหาวิชา ใช้สื่อได้ถูกต้องตามประเภทของสื่อ ใช้สื่ออย่างคุ้มค่าและเป็นระบบ สื่อที่ใช้สื่อคล้องกับสภาพท้องถิ่นและโรงเรียน ส่วนสื่อการล่อนที่จัดมากคือ สื่อที่ใช้ตรงกับวัยและประสบการณ์ของนักเรียน และมีการใช้สื่อในรูปแบบของสื่อประสมแบบต่าง ๆ

ง. ด้านการวัดและประเมินผล

1. การจัดด้านการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครุภาษาไทยเห็นว่า มีการจัดในด้านการวัดและประเมินผลมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่ามีการจัดในด้านการวัดและประเมินผลมากในข้อ แจงให้นักเรียนทราบจำนวนครั้งของการสอบ จำนวนชิ้นงาน ที่ให้นักเรียนปฏิบัติและเกณฑ์ในการวัดผลงาน มีการกำหนดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำในรายวิชาที่ล่อนอย่างเหมาะสมตามอัตราส่วนที่กำหนดในการวัดผล ใช้เครื่องมือหรือวิธีการในการวัดผลได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน เช่น ทดสอบการพูดจากการปฏิบัติหรือสังเกต ได้วัดผลประเมินผลเป็นประจำและต่อเนื่อง มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน มีการวัดผลคะแนนด้านเจตคติ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่วนการวิเคราะห์ข้อสอบหรือจัดทำคลังข้อสอบมีการจัดน้อย

2. การวัดผลตามขั้นตอนการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ ครูภาษาไทยเห็นว่าการวัดผลตามขั้นตอนการเรียนรู้นำไปใช้มากทุกข้อคือ การสังเคราะห์ เช่น การเขียนเรียงความ การแต่งคำประพันธ์ ความเข้าใจ เช่น การแปลความ การตีความ ความจำ เช่น กฎ แบบแผน คำประพันธ์ การนำไปใช้ เช่น การแก้ปัญหา การลองคิดแก้ไข การวิเคราะห์ เช่น การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน การประเมินค่า เช่น การวินิจฉัยหนังสือหรือบทความ

3. การนำวิธีวัดไปใช้ในการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทยเห็นว่า มีการนำวิธีวัดไปใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่า มีการนำวิธีวัดไปใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนมากในข้อ การสังเกตพฤติกรรม เป็นรายบุคคล การทำรายงานเสนอผลงาน ตรวจสอบผลงาน การใช้ข้อสอบปรนัยและอัตนัย การถามตอบปากเปล่า การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การใช้ข้อสอบอัตนัย การให้ทำกิจกรรม เช่น การแสดงละคร สัตินิเทศการ ส่วนวิธีการวัดที่นำไปใช้มากที่สุดคือ การใช้ข้อสอบปรนัย ส่วนการใช้แบบสอบถามมีการนำไปใช้น้อย

จ. ด้านการวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. การวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทยเห็นว่าการวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่ามีการวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยในข้อ การวัดนิเทศการในโอกาสต่าง ๆ การประกวดการเขียน เช่น เรียงความ การอภิปรายหรือโต้วาที การแสดงละครหรือบทบาทสมมติ การจัดรายการตอบปัญหาภาษาไทย วิทยุวิทยากรมาบรรยาย การจัดทำหนังสือหรือเอกสารเผยแพร่ การวัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ส่วนกิจกรรมที่วัดน้อยที่สุดคือ การศึกษานอกสถานที่ ส่วนการประกวดอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง การเล่นเกมประกอบความรู้ทางภาษาไทย และการวัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาคและวรรณคดี การวัดมาก

2. การวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่าวิธีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรนำไปใช้มาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่า ครูภาษาไทย เห็นว่าวิธีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรนำไปใช้มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ครูภาษาไทยเห็นว่าการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรนำไปใช้มากในข้อ การนับเวลาร้อยละ 80 ของเวลาเต็มในการร่วมกิจกรรม การสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน การดูผลงาน ปฏิบัติจากการวัดกิจกรรมของนักเรียน ส่วนการให้ผู้อื่นช่วยประเมิน เช่น ผู้บริหารมีการนำไปใช้น้อย

3. การวางแผนและดำเนินการกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่าการจัดเพื่อวางแผนและดำเนินการกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏว่า ครูภาษาไทยเห็นว่าการจัดเพื่อวางแผนและดำเนินการกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากในข้อ ครูวางแผนแล้วให้นักเรียนจัดทำ ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนและดำเนินงาน ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนินการกิจกรรมเอง ส่วนการให้นักเรียนวางแผนและดำเนินงานโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษามีการคั่นน้อย

จ. ด้านการนิเทศการสอน

1. การนิเทศจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและในรายละเอียด ครูภาษาไทยเห็นว่าได้รับการนิเทศจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนิเทศน้อยทุกข้อคือ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียน ครูภายในหมวดวิชา ครูอาวุโสที่มีประสบการณ์ในโรงเรียน ครูที่มีหน้าที่นิเทศภายใน

2. การจัดการนิเทศการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม และในรายละเอียดมีการจัดการนิเทศการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ น้อยในข้อ เนื้อหารายวิชา วิธีการสอน การใช้สื่อการสอน และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนการนิเทศในด้านหลักสูตรวิชาภาษาไทย และการวัดและประเมินผลมีการจัดมาก

3. วิธีการในการนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและในรายละเอียด ครูภาษาไทยเห็นว่าการนำวิธีการต่าง ๆ ไปใช้ในการนิเทศน้อยทุกด้านคือ การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการ การเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การบรรยายหรือการอภิปราย การจัดนิทรรศการทางการสอน การสาธิตการสอนโดยครูที่มีประสบการณ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ครูภาษาไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ได้เสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 เนื้อหาของหลักสูตรควรมีการปรับปรุงในด้านคำชี้แจง โดยการจัดทำเอกสารชี้แจงการใช้หลักสูตรให้ชัดเจนขึ้น (จำนวน 19 คน)

1.2 เนื้อหาของหลักสูตรปรับเข้ากับสภาพท้องถิ่นได้น้อย เพราะสภาพความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม จึงควรจัดหลักสูตรพิเศษในบางพื้นที่ (จำนวน 19 คน)

1.3 ครูผู้สอนไม่เข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ในชั้นของการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (จำนวน 17 คน)

2. ด้านหนังสือเรียนและคู่มือครู

2.1 โรงเรียนขาดคู่มือครูและแบบเรียนในรายวิชาเลือกมาก ควรมีการจัดสรรแก่โรงเรียนให้เพียงพอ (จำนวน 44 คน)

2.2 เกี่ยวกับหนังสือเรียนและแบบฝึกควรมีการอนุญาตให้เอกชนเข้ามามีส่วนในการผลิต และอนุญาตให้โรงเรียนสั่งซื้อมาใช้ในการเรียนการสอน (จำนวน 20 คน)

3. วิธีการสอน

3.1 การเรียนการสอนมักเน้นการบรรยายเพราะครูมีงานอื่นมาก (จำนวน 35 คน)

3.2 ควรมีการจัดอบรมการลำธิตการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความรู้และแนวคิดในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน (จำนวน 26 คน)

3.3 การจัดการเรียนการสอนทำได้ยากเพราะนักเรียนมีพื้นความรู้ทางภาษาไทยในระดับต่ำ ครูต้องมาทำการสอนเสริมเป็นเวลานาน (จำนวน 20 คน)

4. การใช้สื่อการสอน

4.1 โรงเรียนขาดแคลนงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนให้ครู ทำให้ไม่สามารถมีสื่อการสอนได้อย่างเพียงพอ (จำนวน 41 คน)

4.2 มีการใช้สื่อการสอนน้อย เพราะครูไม่มีเวลา และมีเนื้อหาหนักทำให้
สอนไม่ทัน (จำนวน 35 คน)

4.3 ครูผู้สอนมีความต้องการสื่อประสมในการเรียนการสอน (จำนวน 14 คน)

5. การวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.1 โรงเรียนสามารถปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลได้ (จำนวน 19 คน)

5.2 กลุ่มโรงเรียนควรมีบทบาทในการจัดตั้งคลังข้อสอบ เพื่อใช้กับโรงเรียน
ภายในกลุ่มเดียวกัน (จำนวน 14 คน)

6. การวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

6.1 การวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนยังขาดหลักการวัดและการ
ดำเนินงานที่ดีควรต้องมีการปรับปรุงมาก (จำนวน 22 คน)

6.2 โรงเรียนสามารถวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด
(จำนวน 16 คน)

7. การนิเทศการสอน

7.1 การนิเทศจากศึกษานิเทศก์มีน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการ (จำนวน
41 คน)

7.2 การนิเทศภายในมีการปฏิบัติน้อยหรือไม่ปฏิบัติเลย เพราะบุคลากรใน
โรงเรียนมีจำกัด (จำนวน 40 คน)

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

การวัดในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ของโรงเรียน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทย
เห็นว่า มีการวัดในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ของโรงเรียนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
อรพินธุ์ กุลประภา (2524: 113) ได้พบว่า ผู้บริหารและครูเห็นว่ามีการสนับสนุนและพัฒนา
บุคลากรในด้านการนำหลักสูตรไปใช้มาก และในทางปฏิบัติเห็นว่ามีการปฏิบัติมาก และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีการวัดหาคู่มือครู เอกสารหลักสูตร คู่มือหลักสูตร และโครงการ
สอนไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างสะดวก มีการวัดหาคู่มือ หนังสือเรียน และคู่มือต่าง ๆ ให้ครู
ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างสะดวกทุกรายวิชา ก่อนเปิดภาคเรียนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
พรทิพย์ กอสุวรรณ (2522: 85) ได้พบว่า ครูภาษาไทยมีการใช้เอกสารหลักสูตร คู่มือหลักสูตร
และประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือต่าง ๆ มาก

การดำเนินการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการดำเนินการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผู้ย่ำดี วงศ์สุวรรณ (2525: 98) ซึ่งได้พบว่า ครูภาษาไทยสามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้มากและ จิราภา สิมเปลี่เสถียร (2527: 10) ได้วิจัยพบว่าครูภาษาไทยดำเนินการด้านการสอนได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้มาก

การคัดค้านหนังสือเรียนของโรงเรียนเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการคัดค้านหนังสือเรียนของโรงเรียนน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการใช้ หนังสือวิชาเลือกของผู้แต่งสำนักพิมพ์อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกรมวิชาการกำหนดให้ใช้น้อย ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 73) ได้พบว่ามีการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ใช้หนังสือเรียนและหนังสือนอกเวลาน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าครูใน โรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่า มีการใช้หนังสือวิชาเลือกของผู้แต่ง และสำนักพิมพ์อื่นที่นอกเหนือจาก กรมวิชาการกำหนดน้อยที่สุด

ด้านวิธีสอน

การจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการคัดค้าน การเรียนการสอนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 127) ได้ พบว่าครูภาษาไทยสามารถปฏิบัติตามหลักการและระเบียบวิธีการสอนได้มาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ ปรากฏว่าครูสามารถสอนโดยนำเอาเนื้อหาในวรรณคดีและหลักภาษา มาสอนให้สัมพันธ์กับ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัยณี ศิลประเสริฐ (2526: 148) ได้พบว่าในการสอนครูพยายามใช้เทคนิคแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างทักษะทั้งสี่ได้มาก

การคัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการ คัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า มีการคัดกิจกรรม การสอนภาษาไทยมากในข้อ กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราภา สิมเปลี่เสถียร (2527: 97) ได้พบว่ามีการคัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก และ ผู้บริหารกับครูภาษาไทยเห็นสอดคล้องกันว่ามีการคัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมากคือ

กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน

วิธีสอนในการสอนภาษาไทย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการนำวิธีสอนไปใช้ในการสอนภาษาไทยน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเจริญ เปล่งปลั่ง (2529: 77) ได้พบว่า ครูภาษาไทยได้มาเอาวิธีสอนแบบต่าง ๆ ไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าวิธีการสอนที่ครูนำไปใช้น้อยคือ การสอนแบบศูนย์การเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ กอสุวรรณ (2523: 57) ได้พบว่าวิธีสอนของครูที่ใช้ในการสอนน้อยที่สุดคือ การสอนโดยศูนย์การเรียน

ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

การจัดสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนน้อยในข้อ การจัดซื้อมาใช้เอง การขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่โสตของโรงเรียนในการช่วยผลิตหรือให้ความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ กอสุวรรณ (2522: 80) ได้พบว่า ครูภาษาไทยไม่มีทุนในการจัดหาสื่อ ไม่มีความรู้ในการผลิตสื่อและขาดความร่วมมือจากบุคลากรต่าง ๆ

การนำสื่อการสอนไปใช้ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการนำสื่อการสอนไปใช้ประกอบการสอนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสม นนทสุวรรณ (2524: 64) ได้พบว่าครูมีการใช้สื่อประกอบการสอนน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าสื่อการสอนที่ครูนำไปใช้ประกอบการสอนน้อยที่สุดคือ ภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบลรัตน์ ต๊ะอินตา (2524: 121) ได้พบว่ามีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนในเกณฑ์น้อย ส่วนอุปกรณ์ที่ครูไม่ได้ใช้เลยคือ ภาพยนตร์ และสื่อดีเยี่ยม (2524: 104) ได้วิจัยพบว่ามีการใช้อุปกรณ์การสอนในระดับน้อย ส่วนอุปกรณ์การสอนที่ไม่ได้ใช้เลยคือภาพยนตร์

การจัดในการใช้สื่อการสอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการจัดในการใช้สื่อการสอนน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการดำเนินการเกี่ยวกับสื่อการสอนน้อยในข้อ สื่อที่ใช้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุสรินทร์ ร่มไผ่ขาว (2522: 67) ได้พบว่ามีการเตรียมการในด้านสื่อการสอนน้อย และครูมีบทบาทในการนำสื่อไปใช้ในโรงเรียนมาก

ตำนานการวัดและประเมินผล

การวัดในด้าน การวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการวัดในด้าน การวัดและประเมินผลมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรีย์ ล้ายสิทธิ์ (2524: 108) ได้พบว่าครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติ ตามหลักการของการวัดผลได้มาก หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2525: 195) ได้วิจัย พบว่าครูผู้สอนสามารถปฏิบัติตามหลักการและระเบียบของการวัดผลได้มาก และสิริภา สิมปลี- เลิศิย (2527: 98) ได้วิจัยพบว่า ครูภาษาไทยสามารถดำเนินการด้านการวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในระดับมาก

การวัดผลตามขั้นตอนของการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่า การวัดผลตามขั้นตอนการเรียนรู้ไปไข่มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสุม นนทสุวรรณ์ (2524: 160) ได้พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทย มีความเข้าใจในด้านหลักการและวิธีการวัดใน ด้านการออกข้อสอบเพื่อวัดขั้นตอนของการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าการวัดผลตามขั้นตอนการเรียนรู้ไปไข่มากในข้อ ความเข้าใจ เช่น การแปลความ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวสิทธิ์ รักษาทรัพย์ (2522: 159) ได้พบว่า การออกข้อสอบ เพื่อวัดขั้นตอนการเรียนรู้ ครูใช้คำถามประเภทวัดความเข้าใจมาก

การนำวิธีวัดไปใช้ในการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทย เห็นว่ามีการนำวิธีวัดไปใช้ในการวัดและประเมินผลมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีการนำวิธีวัดไปใช้ในการวัดและประเมินผลมากที่สุด ในข้อการใช้ข้อสอบปรนัย การตรวจผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมาน บุญล้น (2524: 130) ได้พบว่าวิธีวัดผลส่วนใหญ่ครูใช้วิธี การตรวจผลงาน และการใช้ข้อสอบแบบปรนัย และลู่ชาติ วงศ์สุวรรณ (2525: 80) ได้วิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูภาษาไทย เห็นด้วยกับวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนที่ต้องใช้หลาย ๆ วิธีคือ การทดสอบด้วยข้อสอบ การตรวจงาน และอุบลรัตน์ ต๊ะอินตา (2524: 120) ได้วิจัยพบ ว่า วิธีการวัดผลที่ครูภาษาไทยใช้มากคือ การตรวจผลงาน

ตำนานการวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการวัด กิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสุม นนทสุวรรณ์ (2524: 103) ได้พบว่า การวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการวัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ น้อย และสิริภา สิมปลี- เลิศิย

(2527: 97) ได้วิจัยพบว่าผู้บริหาร ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า การจัดการเรียนเสริมหลักสูตรยังมีการปฏิบัติน้อย

การวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่าวิธีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรนำไปใช้มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าวิธีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรนำไปใช้มากในข้อ การนับเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 199) ได้พบว่าครูมีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก และวิธีการวัดผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ใช้มากคือ การนับเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

การวัดเพื่อดำเนินการและวางแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่ามีการวัดเพื่อดำเนินการและวางแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า มีการวัดเพื่อดำเนินการและวางแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากในข้อครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนและดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สัมผัส ลุดหอม (2521: 93) ได้พบว่า ครูมีการดำเนินการวางแผนการจัดการเรียนเสริมหลักสูตรมาก การจัดการเรียนโดยอาจารย์ภาษาไทยและนักเรียนร่วมกันวางแผนและดำเนินการร่วมกันมีการวัดมาก

ด้านการนิเทศการสอน

การนิเทศจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ ครูภาษาไทยเห็นว่าได้รับการนิเทศจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนิเทศน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ตติยา โสรัลลือชะโตะ (2524: 80) ได้พบว่าการนิเทศจากบุคคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศปรากฏว่า ครูภาษาไทยได้รับการนิเทศน้อย

การจัดการนิเทศการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยเห็นว่า ได้รับการนิเทศในด้านต่าง ๆ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ (2527: 73) ได้พบว่าครูภาษาไทยได้รับการนิเทศในด้านต่าง ๆ ในระดับน้อยทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการจัดการนิเทศการเรียนการสอนน้อยในด้านวิธีสอน และการใช้สื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงพยอม ศรีหาปตี (2528: 113) ได้พบว่ามีการนิเทศการเรียนการสอนน้อยในด้าน วิธีสอน และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

วิธีการในการนิเทศ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการนำวิธีการต่าง ๆ ไปใช้ในการนิเทศน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 140) ได้พบว่าครูภาษาไทยมีความต้องการการนิเทศด้วยวิธีการต่าง ๆ มาก ซึ่งแสดงว่าครูได้รับการนิเทศด้วยวิธีการต่าง ๆ น้อย

ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนนั้นทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ควรพิจารณาจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับคู่มือหลักสูตรและคู่มือครู เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติของโรงเรียน
2. ควรมีการจัดอบรมหัวหน้าสถานศึกษาหรือหัวหน้าฝ่ายที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุตาม เป้าประสงค์ของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรจัดหาหลักสูตร คู่มือครู สื่อการเรียนการสอน หนังสือเรียนและ หนังสือต่างประกอบ และงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอ
2. โรงเรียนควรมุ่งเน้นการบริการและสนับสนุนในด้านการผลิตสื่อการเรียนรวมทั้ง การบริการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปตามเป้าหมายที่มุ่งหวัง
3. ควรสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ครูได้เข้าร่วมการสัมมนาและเพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย
4. ควรจัดและสนับสนุนให้มีการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์

1. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในด้านการจัดการเรียนการสอน แก่ครูในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
2. ควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้และเป็นสื่อกลางทางด้านวิชาการแก่ครู
3. ควรมีการจัดเตรียมเนื้อหาในการนิเทศให้เหมาะสมลุ่มกับความต้องการของครูในเรื่องที่จะนิเทศทุกครั้ง
4. ควรใช้วิธีการในการนิเทศหลาย ๆ รูปแบบ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ควรศึกษาหลักสูตรและหนังสือเรียนในรายวิชาที่สอนอย่างพอเพียง
2. ในการสอนนั้นควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี โดยคำนึงถึงความเหมาะสมลุ่มกับนักเรียนและสภาพแวดล้อม
3. การใช้สื่อการสอนควรมุ่งเน้นสื่อที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติที่สามารถหาได้จากท้องถิ่น
4. การประเมินผลการเรียนควรใช้วิธีการประเมินหลาย ๆ รูปแบบ และสามารถนำแบบประเมินนั้น ๆ มาใช้วัดขั้นตอนของการเรียนรู้ได้ทุกขั้นตอน
5. การวัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น การดำเนินการวางแผนการวัดกิจกรรม การประเมินผลรวมทั้งการกำหนดกิจกรรมตามความสนใจ โดยกิจกรรมนั้นควรสนับสนุนในด้านการฝึกทักษะทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในโครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในระหว่างเขตการศึกษา
2. ควรมีการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียนในโครงการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก